

Tilkinin Kar Feneri

Çınar BİBER

Tilkinin Kar Feneri

Çınar BİBER

Soğuk bir kış sabahı, Küçük Tilki bembeyaz bir dünyaya uyandı. Ormanı kar kaplamıştı ve hava kırağıyla pırıl pırıl parlıyordu. Kırmızı örgü atkısını taktı ve kahverengi çantasını kaptı. 'Maceraya çıkmak için ne mükemmel bir gün!' dedi ve dışarı adım attı. Kabarık kuyruğu heyecanla sallanırken taze karda minik pati izleri bıraktı.

Küçük Tilki kışı severdi. Patilerinin altında karın çıtırdamasını ve nefesinin minik bulutlar oluşturmasını severdi. Ormanın sessiz sakinliğini ve buz sarkıtlarının parıltısını severdi. Ama en çok, arkadaşlarıyla sıcaklığı paylaşmanın yollarını bulmayı severdi. Bugün özel bir şey yapmak, herkesi bir araya getirecek bir şey yapmak istiyordu.

Küçük Tilki ormanın derinliklerine doğru ilerlerken gizli bir gölet buldu. Su, kalın ve berrak bir buza dönüşmüştü. 'Mükemmel!' diye sevindi. Büyükannesinin ona büyülü buz fenerleri hakkında anlattığı bir hikâyeyi hatırladı. Sevgiyle ve biraz yıldız tozuyla yaparsan, bütün gece süren sıcak bir ışıkla parlayabilirdi. Küçük Tilki ne yapacağını hemen biliyordu.

Küçük Tilki buz bloklarını topladı ve dikkatlice üst üste dizerek bir fener şekli yaptı. Tabanın etrafına kar sıkıştırarak onu sağlamlaştırdı. Sonra üstüne pırıltılı kar serpti. 'Şimdi sıra büyüde,' diye fısıldadı. Gözlerini kapattı ve arkadaşlarla ve neşeyle dolu bir gece diledi. Gözlerini açtığıında fener yumuşakça parlamaya başladı.

Parıltı, buzun içindeki küçük bir güneş gibi daha da parlak ve sıcak oldu. 'İşe yaradı!' diye güldü Küçük Tilki. Feneri küçük bir kızağa koydu ve ormanın içinden çekti. Sıcak ışık karda dans ederek ağaçları pırıl pırıl yaptı. Küçük Tilki bu ışığın paylaşılmak için olduğunu biliyordu. Arkadaşlarıyla sık sık buluştuğu açıklığa doğru yola çıktı.

Yüksek bir ağaçta Baykuş izliyordu. Kocaman altın gözleri şaşkınlıkla kırpıştı. 'Bu güzel ışık da ne?' diye öttü. Minik mavi yün şapkasını taktı ve aşağı uçtu. 'Küçük Tilki, fenerin çok güzel! Onu paylaşmana yardım edebilir miyim?' Küçük Tilki mutlulukla başını salladı. Birlikte yürüdüler, fener aralarında parıl parıl parlıyordu.

Kısa süre sonra bir sepet kırmızı meyve taşıyan Tavşan'la karşılaştılar. 'Merhaba!' diye seslendi, uzun kulakları seğiriyordu. 'Işığını uzaktan gördüm. Çok sıcak ve davetkâr görünüyordu.' Küçük Tilki gülümsedi. 'Bizimle gel! Işığı kış kutlaması için açıklığa götürüyoruz.' Tavşan, yeşil atkısı her adımında zıplayarak yanlarında hopladı.

Sonra, bir ağacın arkasından utangaçça bakan Ayı Yavrusu'nu buldular. Küçük bir ahşap bal çömleği tutuyordu. 'Işığı gördüm,' diye mırıldandı, sarı eldivenlerini sıkıca tutmuştu. 'Ben de gelebilir miyim?' Küçük Tilki yanına koştu ve ona nazikçe dokundu. 'Elbette! Herkes hoş gelir.' Ayı Yavrusu'nun yuvarlak yüzü sıcak bir gülümsemeyle aydınlandı.

Arkadařlar fenerin parıltısını takip ederek karlı ormanda birlikte yürüdüler. Iřık karı elmas gibi parlatıyor, soğuk hava sıcakık ve rahat hissettiriyordu. Baykuř önden uçarak yolu gösterdi. Tavřan sepetindeki meyveleri paylařtı, Ayı Yavrusu baldan bir tat sundu. Küçük Tilki'nin kalbi mutlulukla doldu.

Açıklığa vardıklarında fenerin parıltısı karın üzerine yayıldı ve karı yumuşak, altın rengi bir sahneye dönüştürdü. 'Bir daire yapalım,' dedi Küçük Tilki. Feneri ortaya koydular ve etrafına oturup meyveleri, balı ve hikâyeleri paylaştılar. Sıcak ışık yüzlerinde dans etti ve kahkahalar soğuk gece havasını doldurdu. Bu, şimdiye kadarki en sıcacık kutlamaydı.

Baykuş yumuşakça öttü. 'Bu ışık özel,' dedi. 'Hepimizi bir araya getirdi.' Tavşan başını salladı. 'Paylaşmak her şeyi daha güzel yapar.' Sessiz kalan Ayı Yavrusu söz aldı. 'Geldiğim için mutluyum. Utangaçtım ama şimdi içim sıcacık.' Küçük Tilki arkadaşlarına baktı. 'Fenerin parıltısı sadece buz ve kar, ama asıl büyü onu sizinle paylaşmak.'

Akşamı şarkılar söyleyip hikâyeler anlatarak geçirdiler. Fenerin parıltısı her kahkahayla daha da parlıyor gibiydi. Diğer orman canlıları ışığı görüp eğlenceye katılmaya geldiler. Sincaplar fındık getirdi, bir fare ailesi kek kırıntıları getirdi. Herkes elindekini paylaştı ve kimse kendini dışlanmış hissetmedi. Açıklık, arkadaşlardan oluşan küçük bir köy oldu.

Gece derinleştikçe fenerin parıltısı yumuşak bir ışıltıya dönüştü. Arkadaşlar birbirine yakın oturdu, sıcacık ve mutlu hissettiler. 'Bunu her kış yapmalıyız,' dedi Tavşan. 'Evet!' diye herkes onayladı. Küçük Tilki gülümsedi, kehribar gözleri parlıyordu. 'Paylaştığımız sürece ışık bizi her zaman bulur.' Hepsi gelecek kış yeniden buluşmaya söz verdi.

Eve gitme vakti geldiğinde arkadaşlar sarılıp el sallayarak iyi geceler dilediler. Küçük Tilki, artık ikramlarla dolu olmayan çantasını topladı ve feneri ormanın içinden geri çekti. Parıltı yolunu aydınlattı ama ona ihtiyacı yoktu—kalbi sıcaklıkla doluydu. Paylaşmanın soğuk bir kış gecesini dostluk ve neşe gecesine dönüştürdüğünü biliyordu.

İnine döndüğünde Küçük Tilki feneri penceresinin yanına koydu. Hâlâ yumuşakça parlıyor, o harika akşamı hatırlatıyordu. Battaniyesinin altına kıvrıldı, kırmızı atkısı sıkıca sarılıydı. 'Paylaşmak topluluk oluşturur,' diye kendi kendine fısıldadı. 'Ve topluluk en soğuk geceyi sıcacık yapar.' Gülümseyerek uykuya daldı ve gelecek kışın kutlamasını hayal etti.

Ve o geceden sonra küçük tilkinin kar feneri bir gelenek oldu. Her kış hayvanlar açıklıkta toplanıp paylaşmak için ikramlar getirdi. Fenerin parıltısı ormanın içinden onlara yol gösterdi, bir dostluk feneri oldu. Küçük Tilki, sahip olduğunu paylaştığında basit bir ışığın bile herkesi bir araya getirebileceğini öğrendi. Ve bu, hepsinin en büyük büyüsidür.